

JOGÉLET.

A Polgári Jog ötödik évfolyamába lépett. Az új lusztrum külső kifejezése a lap tartalmi bővülése mellett jogéletünk ama kiválóságainak névsora, amely ezuttal először disziti lapunkat. Négy év előtt alapította a Polgári Jogot *Dr. Meszlény Artur* és *Dr. Beck Salamon* vezetése alatt a Civiljogászok Vitatársaságába tömörült fiatal jogásznemzedék. A háboru és a forradalmak pusztításai, a gyászos, igazságtalan trianoni béke után, mikor sokakban megingott a hit a jogban és igazságban, egymásra talált ez a kis társaság a jogtudomány és igazság művészetének önzetlen szeretetében. A merész kezdés, amelyet csak a fiatalság optimizmusa és a jogeszmé iránti törhetetlen hűség éltetett, sikerrel járt és a lap meglepő gyorsan szerzett népszerűséget és megbecsült helyet a hazai jogi irodalomban. Hitünknek és bizalmunknak új erősítése, hogy a kiváló személyiségek, akik e fiatalságnak mintaképei jogi képzettségben, az igazság művészi és emberi szolgálatában egyaránt, most mint szerkesztőbizottság aktív részt vesznek a lap szellemi irányításában. Ékes bizonyossága ez annak a meleg megértésnek, amely a szerkesztőbizottság illusztris tagjaiban a fiatalabb jogásznemzedékekkel szemben él, és mutatja egyben a magyar jogi kultúra folytonosságát, amely az utolsó évek gyászos eseményei, viharai és a nemzetünket ért igazságtalanság ellenére sem pusztulhat el soha, s amelynek egykor — post tot discrimina rerum — a feltámadást is köszönni fogjuk.

Sz—i.

Kamarai választások.¹ Három évenként megelevenedik az ügyvédi közéletnek más időben nagyon is csendes és színtelen porondja. Előkerülnek a fegyvertárból a jól elraktározott vérték és alabárdok meg a szűrőeszközök: itt a gibellinek, ott a welfek — huj, huj, hajrá: folyik a harc, dübörögnek az ágyuk, pukkannak a pusokák. A két szembenálló harci front közül a támadónak, az ellenzékinek élesebb a hangja, súlyosabb a dübörgése, keményebb a harci készsége; míg a kormányzópárt — a hatalom birtokában és védelmében — inkább az elsáncoltság jól bevált taktikájához folyamodik: a kifárasztásban, a hiábavaló támadások önmagától való ellanyhulásában bizakodva.

A régi kamarai regimet támadó ellenzék tulajdonkép és lényegében nem is magát a vezetőséget támadja

¹ Lapunk megjelenésekor a kamarai választások már befejezést nyertek. Ez a tény azonban nem von le semmit a fenti cikknek a napi aktualitáson túlmenő objektív megállapításaiból. (*Szerk.*)